

Vlaamse overheid

**Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
afdeling openbaarheid van bestuur**

Havenlaan 88, bus 20

1000 BRUSSEL

T : 02 553 57 25

Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2019/301

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek van 16 oktober 2019 van ■■■, gericht aan de gemeente Maarkedal, tot het verkrijgen van een afschrift van alle niet-geanonimiseerde bezwaarschriften, die eventueel werden neergelegd tegen de omgevingsvergunnings-aanvraag van ■■■;

Gelet op de beslissing van de gemeente Maarkedal dd. 5 november 2019;

Gelet op het beroepschrift d.d. 4 december 2019 van ■■■ tegen de beslissing van de gemeente Maarkedal tot anonimiseren van de bezorgde bestuursdocumenten;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 10 december 2019;

Gelet op de beslissing van de beroepsinstantie d.d. 9 januari 2020 tot verlenging van de termijn om uitspraak te doen over het beroepschrift overeenkomstig artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (hierna: Bestuursdecreet);

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Het oorspronkelijke verzoek van ■■■ dateert van 16 oktober 2019. De bestreden beslissing van de gemeente Maarkedal is op 5 november 2019 per mail aan verzoeker verstuurd en maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroepschrift draagt de datum van 4 december 2019. Het beroepschrift van ■■■ is tijdig en **ontvankelijk**.

Wat de gegrondheid betreft:

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid van het Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten. De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1) Feiten

Op 16 oktober 2019 vroeg [REDACTED] aan de gemeente Maarkedal een afschrift van alle bezwaarschriften, die eventueel werden neergelegd tegen de omgevingsvergunningsaanvraag van [REDACTED]. [REDACTED] heeft zelf ook bezwaar ingediend en meent dan ook, onder andere steunend op artikel 6 E.V.R.M., gerechtigd te zijn volledig op de hoogte te worden gesteld en gehouden over wat in de lopende procedure gaande is, en welke middelen en bezwaren, er door wie worden of werden ingebracht. In het oorspronkelijk verzoekschrift verzet verzoeker zich dan ook uitdrukkelijk tegen de anonimisering van stukken, afkomstig van personen die te aanzien zijn als medepartijen in dezelfde procedure.

De gemeente Maarkedal antwoordde per mail van 5 november 2019 dat er slechts 1 ander bezwaarschrift was ingediend in het bevroegde dossier en zoals gevraagd in papierversie klaar lag om te worden afgehaald. Op de vraag om de stukken niet te anonimiseren kon echter niet worden ingegaan aangezien de betrokken persoon niet met de openbaarmaking heeft ingestemd.

Verzoeker nam geen genoegen met de geanonimiseerde versie van het bezwaarschrift en diende beroep in.

2) Beoordeling

De beroepsinstantie stelt vast dat de gemeente Maarkedal de namen en adresgegevens van de natuurlijke personen die het bezwaar indienden heeft weggelaten in de versie die aan verzoeker werd bezorgd. Artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet stelt dat een verzoek tot openbaarmaking moet worden afgewezen indien de openbaarmaking afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever is weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz.58).

[illegible]

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

De beroepsinstantie merkt op dat bij onderzoek naar de uitzonderingsgrond met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer moet worden nagegaan of er al dan niet sprake is van informatie in een bestuursdocument die op de persoonlijke levenssfeer betrekking heeft. De namen van natuurlijke personen zoals vermeld in het ingediende bezwaarschrift behoren, in tegenstelling tot wat ■■■ in zijn beroepschrift meent, ontegensprekelijk tot het privéleven van de betrokkenen, en het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze gegevens heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2°, van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

De beroepsinstantie is dan ook van oordeel dat de mededeling van de hiervoor vermelde gegevens (de namen van natuurlijke personen die bezwaar indienden), afbreuk doet aan het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen en dat deze gegevens dan ook moeten worden afgeschermd in toepassing van artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet. De door beroeper aangehaalde artikelen 370/1 B.W. (*“Niemand mag publiekelijk een andere naam dragen dan deze vermeld in zijn akte van geboorte.”*) en artikel 702 Ger. Wetb. (*“het exploit van dagvaarding bevat, op straffe van nietigheid, de volgende opgaven: 1° de naam, de voornaam en de woonplaats van de eiser, ...”*) doen in casu niet ter zake en doen dan ook geen afbreuk aan dit oordeel.

Voor de toepassing van de uitzonderingsgrond uit artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet is een bijkomende afweging van het belang van de openbaarheid en het belang van de persoonlijke levenssfeer niet vereist, daar het hier een absolute uitzonderingsgrond betreft: de openbaarmaking dient inderdaad te worden afgewezen van zodra wordt vastgesteld dat het beschermde belang door de openbaarmaking zou worden aangetast (RvS nr. 234.609 dd. 2 mei 2016). De beroepsinstantie stelde vast dat dit hier m.b.t. de vermelde namen van de bezwaarindieners het geval is.

Artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziet echter wel de mogelijkheid dat de voormelde persoonsnamen toch openbaar worden gemaakt, mits toestemming van de betrokken personen, welke niet werd gegeven.

In toepassing van artikel 11.45, §2 van het Bestuursdecreet is het evenwel mogelijk om het gevraagde bestuursdocument gedeeltelijk openbaar te maken en de gegevens waarop de uitzonderingsgrond van artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet van toepassing is te scheiden van de andere informatie. De gemeente Maarkedal heeft terecht gebruik gemaakt van artikel 11.45, §2 van het Bestuursdecreet en verzoeker een

geanonimiseerde versie van het bezwaarschrift bezorgd. De beroepsinstantie verklaart bijgevolg het ingestelde beroep dan ook **ongegrond**.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift d.d. 4 december 2019 van [REDACTED] tegen de gedeeltelijke weigeringsbeslissing van de gemeente Maarkedal wordt als ontvankelijk en ongegrond beschouwd.

Brussel, 23 januari 2020

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter

```
//
```